

UZASADNIENIE

w sprawie wyroku łącznego z dnia 28 lutego 2019r.

P. Ł. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 29 kwietnia 1997 roku sygn. akt II K 213/97 za przestępstwo z art. 210 § 1 kk w związku z art. 158 § 1 kk przy zastosowaniu art. 10 § 2 kk popełnione 30 listopada 1996 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności i 100 złotych kary grzywny, za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione 30 listopada 1996 roku; na mocy art. 66 kk i 67 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; orzeczono nawiązkę na rzecz Centrum (...) w W. w kwocie 50 złotych, nawiązkę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża Oddział w C. w kwocie 50 złotych, nawiązkę na rzecz K. Pomocy (...) w Z. w kwocie 50 złotych oraz na rzecz P. w C. w kwocie 50 złotych; oddano pod dozór kuratora sądowego. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 4 lutego 1999 roku zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszanej, którą wykonano w okresach od dnia 20 kwietnia 1999 roku do dnia 28 kwietnia 2000 roku i od dnia 26 marca 2002 roku do dnia 18 września 2002 roku, kara wykonana w całości,

II. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 9 lipca 1998 roku sygn. akt II K 797/98 za przestępstwo z art. 156 § 1 kk popełnione dnia 8 kwietnia 1998 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; orzeczono nawiązki na rzecz Szpitala (...) w C. i Towarzystwa (...) Oddział w C. po 50 złotych każda oddano pod dozór kuratora

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 28 sierpnia 2001 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, którą wykonano w całości w okresach od dnia 16 listopada 2001 roku do 26 marca 2002 roku i od dnia 18 września 2002 roku do 11 maja 2003 roku, kara wykonana w całości,

III. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 15 stycznia 1999 roku sygn. akt II K 1296/98 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione w dniu 15 lipca 1998 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, na zasadzie art. 71 § 1 kk orzeczono karę grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych po 10 złotych każda

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 25 września 2001 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, którą wykonano w całości w okresie od 11 maja 2003 roku do 11 maja 2004 roku, kara wykonana w całości,

IV. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 2 października 2001 roku sygn. akt II K 338/01 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 5 grudnia 2000 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą wykonano w okresie od dnia 5 grudnia 2000 roku do dnia 6 grudnia 2000, od dnia 11 maja 2004 roku do 28 grudnia 2004 roku kiedy to postanowieniem Sadu Okręgowego w Opolu z dnia 28 grudnia 2004 roku skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony, kara wykonana w całości,

V. Sądu Rejonowego Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy z dnia 4 kwietnia 2009 roku sygn. akt XVI K 795/09 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 4 października 2008 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie; orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat; orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 1000 złotych na rzecz P. w W., kara wykonana w całości,

VI. Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 22 września 2009 roku sygn. akt IV K 1575/08 za przestępstwa z art. 158 § 1 kk w związku z art. 64 § 2 kk popełnione w dniu 11 czerwca 2008 roku, na karę łączną 1

roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą wdrożono do wykonania 14 lipca 2010 roku, kara połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie Wydział VII Karny Zamiejscowy w Świętochłowicach sygn.. akt VIIK324\10,

VIII. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chorzowie Wydział VII Karny Zamiejscowy w Świętochłowicach sygn. akt VIIK324\10 ,którym to na mocy art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączono skazanemu P. Ł. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach sygn.. akt IVK1575\08 i Sądu Rejonowego w Chorzowie Wydział VII Karny Zamiejscowy w Świętochłowicach sygn. akt VIIK373\09 i w ich miejsce wymierzono skazanemu karę łączną 1(jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach sygn.. akt XXIII Ka801\11 wyrok łączny utrzymany w mocy. Kara wykonana w całości,

IX. Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3 września 2014r. roku sygn. akt IIK751\12 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280§ 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk popełnione w dniu 26.09.2012r. roku na karę 2 (dwóch) i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono na poczet kary okres pozbawienia wolności od 27.09.2012r. do 28.09.2012r., od 31.07.2013r. do 1 .08.2013r., 23.06.2014r. od 22.07.2014r. do 23 .07.2014r. Wyrok utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 31.03.2015r. sygn. akt VIKa31\15 , kara wykonana w całości,

X. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 28 kwietnia 2015r. sygn. akt IIK816\14 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od 27.03.2013r. do 02.04.2013r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 (dwóch) lat, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono z kosztów postępowania. Postanowieniem z dnia 27 listopada 2017r. Sąd Rejonowy w Chorzowie Wydział IV Wykonywania Orzeczeń sygn. akt IVKo1838\17 umorzył postępowanie wykonawcze w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności,

XI. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 6 maja 2015r. sygn. akt VIIK191\15 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 26.09.2014r., 14.09.2014r.,i przestępstwo z art. 278§ 1 kk popełnione w dniu 19\20 lipca 2014r., na mocy art. 91 § 1 kk za przestępstwa z art. 279 § 1 kk wymierzono karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278§ 1 kk wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na mocy art. 91 § 2 kk orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono z kosztów postępowania. Postanowieniem z dnia 7 listopada 2018r. Sąd Rejonowy w Chorzowie Wydział IV Wykonywania Orzeczeń sygn. akt IV Ko 2358\18 zarządził wykonanie kary oraz zaliczył okres zatrzymania od dnia 26.09.2014 godz. 0,55 do 27.09.2014 godz.13.30. Postanowienie prawomocne z dniem 15.11.2018r.,

XII. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 23 września 2016 r. sygn. akt VIIK122\15 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 6 sierpnia 2014r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełnione 19.11.2014r. na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 280 §1kk w zw. z art. 283kk popełnione w dniu 31 grudnia 2014r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 21.12.2014r., 22.12.2014r. 30.12.2014r., 31.12.2014r. 26.01.2015r., i 27.01.2015r., uznając karę za wykonaną w zakresie 6 dni, zwolniono z kosztów postępowania. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach, Wydział XXIII Karny Odwoławczy z dnia 28 marca 2017 roku wyrok został utrzymany w mocy (sygn. akt XXIIIK95\17). Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 lutego 2019r. sygn. akt IIAKo168\18 na mocy art. 540§ 1 pkt. 1 k.p.k wznowiono postępowanie przeciwko P. Ł. zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 23 września 2016r. sygn. akt VIIK122\15 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28.03.2017r. sygn. akt XXIII ka 95\17 w zakresie przestępstw popełnionych na szkodę Z. i D. S. (punkty 1,4,6 i 7 w \w wyroku),

XIII. Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 31 stycznia 2018 r. sygn. akt VIIK1097\16 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 18.09.2015r. wymierzono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od godziny 15.20 w dniu 18.09.2015r. do godziny 12.25 w dniu 19.09.2015r., to jest 1 dzień oraz okres zatrzymania od godziny 9.30 w dniu 19.01.2016r. do godziny 13.10 w dniu

20.01.2016r. tj. 2 dni, łącznie 3 dni. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach, Wydział XXIII Karny Odwoławczy z dnia 25 maja 2018r. wyrok został utrzymany w mocy. (sygn. akt XXIII Ka 310\18),

Skazany przebywa obecnie w warunkach izolacji więziennej odbywając w karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 23 września 2016 roku sygn. VIIK122\15.

Z opinii o skazanym wynika, że jego postawa jest zmienna, okresowo negatywna. Dotychczas skazany był trzynastokrotnie karany dyscyplinarnie ostatni raz 06.08.2018r. m.in. za używanie słów wulgarnych, nieregularną postawę wobec funkcjonariuszy SW, nielegalne kontaktowanie się z osadzonymi, agresywne zachowanie wobec współosadzonych. W trakcie pobytu były sześciokrotnie nagradzany. Prognozę penitencjarną względem osadzonego określono jako negatywną

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dane o karalności k. 9-12, opinia o skazanym k. 20, akta Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygn. VII K 324\10 akta Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygn. II K 751\12, akta Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygn. IIk816\14, akta Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygn. VIIK 191\15, akta Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygn. VIIK1097\16, akta Sądu Rejonowego w Chorzowie o sygn. VIIK122\15.)

Dokumenty te jako wytworzone w toku postępowania przez uprawnione do tego podmioty nie budziły wątpliwości i stały się podstawą czynionych ustaleń faktycznych. Nie były także kwestionowane przez strony.

Rozważając warunki dla orzeczenia kary łącznej wobec skazanego P. Ł. w pierwszej kolejności wskazać należy, że w dniu 1 lipca 2015 roku weszła w życie nowelizacja przepisów art. 85-87 kk i art. 89-92 kk, które regulują materialnoprawne przesłanki oraz zasady wymierzania kary łącznej, w myśl art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396), wspomnianych przepisów w brzmieniu nadanym tą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy.

Ostatni wyrok skazujący dotyczący P. Ł. – wyrok Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt II K VIIK1097\16 uprawomocnił się w dniu 25 maja 2018 roku, a więc już pod dniem wejścia w życie nowelizacji przepisów art. 85-87 kk i art. 89-92 kk.

W myśl przepisu art. 4 k.k. Sąd orzekał w tej sprawie na podstawie przepisów obowiązujących w chwili orzekania.

W niniejszej sprawie mając na uwadze przepis art. 85 kk wystąpił zbieg realny przestępstw objętych wyrokami: Sądu Rejonowego w Chorzowie z 6 maja 2015r, sygn. akt II VIIK191\15, Sądu Rejonowego w Chorzowie z 23 września 2016 roku, sygn. akt VIIK122\15 w punkcie 2,3i 5 (gdzie za przestępstwo z art. 286 § 1 kk popełnione w dniu 6 sierpnia 2014r. skazano P. Ł. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk popełnione 19.11.2014r. na karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 280 §1kk w zw. z art. 283kk popełnione w dniu 31 grudnia 2014r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 21.12.2014r., 22.12.2014r. 30.12.2014r., 31.12.2014r. 26.01.2015r., i 27.01.2015r., uznając karę za wykonaną w zakresie 6 dni, zwolniono z kosztów postępowania. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach, Wydział XXIII Karny Odwoławczy z dnia 28 marca 2017 roku wyrok został utrzymany w mocy (sygn. akt XXIIIK95\17). Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 lutego 2019r. sygn. akt IIAKo168\18 na mocy art. 540§ 1 pkt. 1 k.p.k wznowiono postępowanie przeciwko P. Ł. zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 23 września 2016r. sygn. akt VIIK122\15 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28.03.2017r. sygn. akt XXIII ka 95\17 w zakresie przestępstw popełnionych na szkodę Z. i D. S. (punkty 1,4,6 i 7 w\w wyroku i Sądu Rejonowego w Chorzowie z 31 stycznia 2018 roku, sygn. akt VIIK1097\16).

W niniejszej sprawie wyrokami o sygn. VIIK191\15, VIIK122\15 i VIIK1097\16 wymierzono kary tego samego rodzaju – kary pozbawienia wolności. Wszystkie kary pozbawienia wolności wymierzone tymi wyrokami podlegały wykonaniu, a czyny nimi objęte nie zostały popełnione w czasie wykonywania kar.

Sąd mając na uwadze treść art. 569 §1 kpk i art. 91 §2 kk możliwym było ich połączenie. Wymiar możliwej do orzeczenia kary łącznej wynosił od 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (VIIK 122\15 pkt2,3 i 5) do 6 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Art. 91 §2 kk stanowi, że jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 popełnisz dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału. W świetle ustaleń w sprawie taka sytuacja zaistniała w stosunku do skazanego któremu poszczególnymi wyrokami wymierzono jedne kary za przestępstwa popełnione w warunkach ciągów przestępstw.

Sąd wymierzył skazanemu karę 6 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara jest karą sprawiedliwą, uwzględnia przesłanki kar wymiaru kar łącznych wypracowane na gruncie poprzednio obowiązującego stanu prawnego, jak i dyrektywę wyrażoną obecnie w treści art. 85a k.k.

Trzeba stwierdzić, że powyższa orzeczona kara łączna mieści się w granicach wskazanych we wskazanym wyżej przepisie art. 86 k.k., a wybierając zasadę ustalenia wysokości kary łącznej Sąd zastosował w tym przypadku metodę asperacji poprzez częściową absorpcję, nie znajdując podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji.

Zgodnie z poglądami doktryny, jak i orzecznictwa zasada pełnej absorpcji może mieć zastosowanie wówczas, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bardzo bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 3 stycznia 1997 r., II Aka 321/96, opubl. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8). Równocześnie należy podkreślić, że decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym ma przede wszystkim względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i generalnej. Mając także i to na uwadze, trzeba wskazać, iż zachowanie skazanego po popełnieniu przestępstw nie daje również podstaw do zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, bowiem jak wskazano jego zachowanie nie jawi się jako poprawne. Nadto dokonując wyboru wysokości kary Sąd miał na uwadze liczbę skazań jak i fakt, że skazanemu dawano szansę poprzez wymierzanie kary z warunkowym zawieszeniem wykonania, i to jego własne zachowanie prowadziło do konieczności zarządzenia wykonania tej kary (sygn.. akt VIIK191\15. Sąd miał w polu widzenia także treść opinii o skazanym, która jest w zasadzie wskazuje na brak samodyscypliny skazanego, brak utrwalonej postawy poprawy zachowania i jawi się jako negatywna w zakresie oceny zachowania skazanego w warunkach izolacji, jak i w zakresie jego prognozy kryminologicznej.

Zwrócić uwagę należy, że wymierzona kara łączna w ocenie Sądu – mając na uwadze okoliczności osobiste po stronie sprawcy, jego niepoprawność penitencjarną, popełnianie licznych przestępstw, w tym w większości przestępstw podobnych jest karą łagodną. Kara ta jest niższa niż suma kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego

Sąd przy ustaleniu wymiaru tej kary miał na uwadze odstępstwa pomiędzy czynami uznając to za elementy skłaniające do stosowania zasady zbliżonej do zasady kumulacji, jednak dostrzegł także, że wszystkie podlegające łączeniu czyny godziły w tożsame dobro prawne – zdrowie i życie człowieka, mienie co skłaniało do stosowania po części zasady absorpcji, dostrzegając także, że jako okoliczność przemawiająca na niekorzyść skazanego, iż części zachowań dopuścił się on w warunkach powrotu do przestępstwa. To wskazuje zaś, że nawet fakt odbycia kary pozbawienia wolności nie działał na niego powstrzymująco i nie odniósł skutku wychowawczego. Wszystkie czyny objęte połączonymi wyrokami zostały popełnione na przestrzeni stosunkowo znacznego okresu czasu (w roku 2014 i 2015) Zastosowaniu zasady absorpcji sprzeciwia się fakt, że oskarżony swoim zachowaniem godził w różne dobra prawne (zdrowie i życie, ale także mienie). Zestawienie tych okoliczności przemawiało za zastosowaniem zasady asperacji. Jak wyżej wskazano na wymiar kary miała także wpływ negatywna prognoza kryminologiczna skazanego, która nakazywała nie stosować

wobec niego zasady absorpcji . Natomiast stosowaniu zasady kumulacji sprzeciwiało się po części podobieństwo czynów objętych skazaniami oraz odstępy czasu pomiędzy czynami opisanymi wyrokami VII K 191\15 i VIIK122\15. Wybrana zasada asperacji zatem uwzględnia wszelkie okoliczności sprawy, dostrzega zmiany w stanie prawnym i ocenie możliwych do wymierzenia kar łącznych, postawę sprawcy, charakter czynów i daty ich popełnienia. Jest karą sprawiedliwą.

Sąd równocześnie orzekając w niniejszej sprawie dał wyraz swojemu stanowisku i pogładowi, iż celem wymierzenia kary łącznej wyrokiem łącznym nie jest dążenie do poprawienia sytuacji sprawcy. Prowadzi to bowiem do tego rodzaju absurdów, iż w istocie osoba o większej ilości skazań odbywa karę pozbawienia wolności przez krótszy czas, niż osoba, która została skazana za mniejszą liczbę czynów, przy przyjęciu podobieństwa ich społecznej szkodliwości

W ocenie Sądu mając na uwadze tak wielość skazań, charakter czynów i wobec wieku skazanego relatywnie dużą częstotliwość naruszenia porządku prawnego jedynie tak ustalona kara łączna pozostaje słuszna i uzasadniona. Kara w tym wymiarze wpływać będzie na niego wychowawczo i będzie również ostatecznym ostrzeżeniem przed naruszaniem porządku prawnego. Wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności w niniejszej sprawie skłoni oskarżonego do bezwzględnej przestrzegania prawa. Pozwoli również skutecznie przeprowadzić względem niego proces resocjalizacyjny. Równocześnie jak wyżej wskazano , kara ta uwzględnia kwestie powiązania przedmiotowego pozostających w zbiegu czynów, ich podobieństwo, jak i bardzo bliski związek czasowy oraz postawę sprawcy.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy dotychczas odbytych kar pozbawienia wolności od 26.09.2014r. godz.0.55 do 27.09.2014r. godz.13.30.(VIIK191\15), 21.12.2014r., 22.12.2014r. 30.12.2014r., 31.12.2014r. 26.01.2015r., i 27.01.2015r. , uznając karę za wykonaną w zakresie 6 dni (VIIK122\15) i od godziny 15.20 w dniu 18.09.2015r. do godziny 12.25 w dniu 19.09.2015r., to jest 1 dzień oraz okres zatrzymania od godziny 9.30 w dniu 19.01.2016r. do godziny 13.10 w dniu 20.01.2016r. tj. 2 dni, łącznie 3 dni.(VIIK1097\16),

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Aleksandry Ziomko-Gola kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych tytułem kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu,

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć :

-Obrońcy skazanego k-88